

Fiolinisten **Stig Nilsson** presenterer her seks norske samtidsmusikkverker fra sitt rikholdige repertoar. Gjennom et langt virke som 1. konsertmester i Oslo Filharmoniske Orkester, som ettertraktet solist og kammermusiker, og ikke minst som inspirator for en rekke utøvende og skapende kolleger, har Stig Nilsson mer enn de fleste bidratt til å sette norsk musikk og norske komponister på kartet. Tallrike verker er blitt tilegnet ham i årenes løp; noen sågar for to fioliner. Møt ham her – både som solist og i samspill med sin sønn, Anders Kjellberg Nilsson.

Violinist **Stig Nilsson** presents a selection of six contemporary Norwegian works from his extensive repertoire. Throughout his long career as concertmaster of the Oslo Philharmonic Orchestra, and as a much sought-after soloist and ensemble partner – and not least as a source of inspiration to a great many colleagues and composers – Stig Nilsson has contributed perhaps more than any other to putting Norwegian composers on the map. Numerous works have been dedicated to him over the years; some of them even for two violins. Hear him in solo performances and together with his son, Anders Kjellberg Nilsson.

1	Øistein Sommerfeldt	<i>Sonata Saxifraga</i> 7:41
2	Ketil Hvoslef	<i>Violino Solo</i> 15:42
3-5	Wolfgang Plagge	<i>Duels for 2 violins</i> 9:30
Moderato 1:59 / Misterioso, narrante 5:39 / Vivo 1:52
6	Kjell Mørk Karlsen	<i>Fantasia Religiosa per violino solo</i> 12:43
7	Bjørn Kruse	<i>Memento mori</i> 14:06
8-10	Terje Bjørklund	<i>Three Contrasts for 2 violins</i> 3:41 / 3:01 / 4:29

Stig Nilsson + Anders Kjellberg Nilsson

5.0 surround + STEREO

EAN13: 7041888512424

2L47SACD made in Norway 20©08 Lindberg Lyd AS

2L⁴⁷

STIG
NILSSON
SOLO +

Stig Nilsson har siden 1977 virket som 1. konsertmester i Oslo-Filharmonien, og har helt siden den strålende debuten i 1972 hatt en utstrakt konsertvirksomhet i inn- og utland. Som solist har han bl.a. samarbeidet med dirigenter som Mariss Jansons, Esa-Pekka Salonen, Franz Welzer Möst, Paavo Berglund, Manfred Honeck og André Previn.

I 1974 dannet han sammen med pianisten Jens Harald Bratlie og cellisten Aage Kvalbein *Oslo Trio*, et av norsk musikkhistories mest vellykkede kammermusikkensembler. Trioen innledet en omfattende internasjonal turnévirksomhet etter at de i 1976 ble prisvinnere i konkurranser i Helsinki og München. Stig Nilsson har medvirket ved en rekke plateinnspillinger og mottatt flere «Spellemann-priser». I 1985 mottok han «Kritikerprisen», og ble samme år kåret til «Årets utøver» av Norsk Komponistforening.

I 1996 tok han initiativet til opprettelsen av musikkfestivalen *Hardanger Musikkfest*, en årlig festival som han siden oppstarten har virket som kunstnerisk leder for. Denne festivalen har fremstått som en av de betydeligste møteplasser for utøvende og skapende kunst på høyeste internasjonale nivå – mye takket være Nilssons klare ønske om å bringe komponister og utøvere sammen i et kreativt fellesskap.

Fiolinisten **Anders Kjellberg Nilsson**, født i 1983, er sønn av Stig Nilsson og har allerede rukket å gjøre seg bemerket som en moden og allsidig musiker. Han fikk tidlig impulser fra det rike strykermiljøet på Barratt-Dues musikkinstitut i Oslo og studerte senere i Berlin og Stockholm hos professor Ulf Wallin. I 2008 avslutter han sitt solistdiplomstudium ved Norges Musikkhøgskole med professor Detlef Hahn som lærer. Anders Kjellberg Nilsson har vært solist med de fleste norske orkestrene og er regelmessig gjest på landets kammermusikkfestivaler. Han er også aktiv som bratsjist og blir ofte brukt som instruktør og leder av kammerorkestre. Han har vunnet flere nasjonale og internasjonale priser og under Festspillene i Bergen 2007 vant han en plass i Rikskonsertenes lanseringsprogram INTRO-klassisk for perioden 2008-2009.

Stig Nilsson arbeidet tett sammen med komponist **Øistein Sommerfeldt** om tolkningen av verket «*Sonata Saxifraga*» (op. 69), en stemningsmettet firesatsig komposisjon til ære for den skjøre, men utholdende lille fjellplanten *Saxifraga cotyledon* (*Bergfrue* eller *Fjelldronning* på norsk). Det er med andre ord en autoritativ tolkning – rett fra kilden – vi her er vitne til, av et meget programmatisk verk: Vi kan formelig se for oss den lille planten der den tålmodig og trassig klamrer seg til den karrige grunnen i fjellet og deler med oss av sin stillferdige skjønnhet.

Øistein Sommerfeldt (1919 - 1994) ble født i Oslo. Han studerte ved Musikkonservatoriet i Oslo, og tok eksamen som kordirigent i 1947. Han studerte komposisjon med Fartein Valen i en kort tid, men det var først og fremst hans to studieopphold hos Nadia Boulanger i Paris som fikk betydning for hans utvikling som komponist. Ikke desto mindre hadde han sterkt fotfeste i norsk tradisjon; norsk folkemusikk betydde mye for ham, spesielt de religiøse folketonene. Sommerfeldts store produksjon domineres av sanger og klaververker, og en rekke av disse er blitt standardrepertoire for norske utøvere opp gjennom årene. Eksempler er «To Hamsun-sanger», «Tre lyriske stemningsbilder» og de fem sonatinene og tre «Fabel-suitene for klaver». Dette gjelder også for mange av hans verk for ulike soloinstrumenter, som «Vårlåter» for solo fløyte. Hans kjærlighet til den menneskelige stemme kommer klart frem i kammermusikalske verk som «Om kjærlighet» og «From William Blake's Poetry». To av hans mest fremragende verk er «Sinfonia la Betulla» og klaverkonserten med den vakre tittelen «Mot en lengsel».

I likhet med en rekke andre komponister var Øistein Sommerfeldt aktiv på flere fronter i norsk musikkliv. Han satt i styret for Norsk Komponistforening og Rikskonsertene. Som musikkviter og kritiker bidro han med materiale til radio og presse i en årrekke. Og sist, men ikke minst, det er umulig å omtale ham uten å nevne hans varme, vinnende vesen og humoristiske sans, som skaffet ham venner og beundrere i nær sagt alle leire og institusjoner i norsk musikkliv. Øistein Sommerfeldt mottok «Lindeman-prisen» i 1991.

Ketil Hvoslef (1939) er utdannet ved Bergen Musikkonservatorium med orgel og bratsj som hovedinstrumenter. Han tok organisteksamen i 1962. Senere har han hatt komposisjonsundervisning i Stockholm, hvor han studerte med Karl-Birger Blomdahl og Ingvar Lidholm, og i London, hvor Thomas Ranja og Henri Lazarof var hans lærere. I årene 1963-79 underviste han i teori og hørelære ved Bergen Musikkonservatorium.

Hvoslef debuterte som komponist i 1964 med «Concertino for klaver og orkester». Av andre verker kan vi nevne det symfoniske diktet «Mi-Fi-Li», en rekke solokonsert for klaver, trompet, kontrabass, to for fiolin, fagott og to for cello, en dobbeltkonsert for fløyte og gitar, en trippelkonsert for fiolin, cello og piano, en konsert for saksofonkvartett og orkester, samt store orkesterverk som «Concertino for orkester», «Antigone» og «Il Compleanno», skrevet til Bergen Filharmoniske Orkesters 220-årsjubileum.

Av kammermusikken kan nevnes viktige verk som «Kvartoni», «Klarinettkvintett», «Sektett for fløyte og slagverkere», «Serenata per archi» og «Strykekvartett nr. 3». Verklisten omfatter også en rekke verker for soloinstrumenter, musikk for scenen og TV-produksjoner.

Verket vi her får høre bærer den lakoniske tittelen «*Violino solo*» og er en abstrakt og klangskjønn studie i de ekstreme linjelengder. Helt fra første tone blir vi tatt med på en reise der elementene er i hvileløs forandring og utvikling; metamorfosen gjelder uinnskrenket og totalt. Vi er nesten ikke i stand til å registrere hvordan stoffet er i konstant og åndeløs endring fra den nesten absolutte stillstand til den like absolutte bevegelse. De minimalistiske, nesten truende tørre venstrehåndspizzicato-partiene oppå metriske arco-tremolopassasjer er et karakteristisk Hvoslefsk virkemiddel for å imøtegå de lange utviklingslinjene på tvers av tiden. Stykket kulminerer i et uunngåelig ras av desperate klangkaskader, før det ebber ut i noe som minner om et lite stønn av ren sjelelig utmattelse.

Ketil Hvoslef har fire ganger mottatt Norsk Komponistforenings pris «Årets verk»: i 1978 for «Konsert for kor og kammerorkester», i 1980 for «Concertino for orkester», i 1985 for «Il Compleanno» og i 1992 for «Serenata per archi». I 1990 var han festspillkomponist i Bergen.

Wolfgang Plagge ble født i 1960 i og begynte som fireåring å spille seriøst piano, samtidig som han gjorde sine første komposisjonsforsøk. 10 år gammel vant han en internasjonal talentkonkurranse i engelsk fjernsyn; året etter «Ungdommens Pianomesterskap» i Oslo.

I 1972 gjorde han en oppsiktsvekkende klaverdebut i Oslo - med H.M. kong Olav V til stede i salen. Han har siden vunnet flere nasjonale og internasjonale priser og legater, bl.a. «Forsbergs Legat» i 1979 og «Levinprisen» i 1987. Han er aktiv som utøver over store deler av verden, og er en ettertraktet kammermusiker.

Han har vært solist med et stort antall orkestre, og har samarbeidet med en rekke verdenskjente utøvere. Han har spilt inn CD-er på platemerkene 2L, SIMAX, Crystal og Norske Gram.

Komponisten Wolfgang Plagge har, siden han fikk sine første komposisjoner utgitt som tolvåring, utviklet seg til en moden, egenartet og mangesidig skapende kunstner med en omfattende produksjon. Hans verkliste spenner fra liturgisk musikk til symfoniske verker, og kammermusikk og solistisk klavermusikk utgjør en hoveddel. Som sin kollega Kjell Mørk Karlsen har han lenge hatt en forkjærlighet for gammel europeisk musikk, og en lang rekke verker er oppstått som følge av hans forskning på tidlig norsk middelalder.

Wolfgang Plagges musikk oppføres nå av enkeltmusikere, ensembler og orkestre over hele verden, og hans ry som komponist er i stadig vekst. I 1996 var han «Årets komponist» i Trondheim Symfoniorkester. Han mottok den amerikanske «ASCAP Award» i 2001 og vant «Vokal Nords komponistkonkurranse» i 2003.

Verket «*Duels*» for to fioliner er tilegnet Stig Nilsson. Det er en livsglad og humoristisk lek med fiolinduettkonseptet, der solistene jager hverandre rundt i et norsk-ungarsk landskap av folkemusikkinspirerte motiver. Stykkene ble skrevet i 2007 som en norsk hyllest til den ungarske komponisten og folkloreforskeren Zoltán Kodály i forbindelse med 40-årsminnet for hans død. Kodály og Bartók nedla et uvurderlig arbeid for å kartlegge og nyttiggjøre seg ungarsk folkemusikk – et banebrytende arbeid som i kvalitet og omfang ofte sammenlignes med registreringsarbeidet deres norske kollegaer Geirr Tveitt og Eivind Groven gjennomførte her i landet.

Kjell Mørk Karlsen (1947) avla organist- og kantoreksamen i 1968 og orkestermusikereksamen med obo som hovedinstrument i 1969. Videre hadde han diplomkonsert som blokkfløytist i 1972. Etter et viktig studieår i 1983-84 hos den finske komponisten Joonas Kokkonen er det etter hvert symfonikeren Mørk Karlsen som trer frem med en rekke symfonier og oratorier av stort format. Nevnes bør også Mørk Karlsens sonater og strykekvartetter som viser hans forkjærlighet for klassiske kammermusikkformer.

Ved siden av profanmusikken har Mørk Karlsen en omfattende produksjon av sakrale verk for kor, solister, instrumenter og orgel - som for eksempel samlingen «Laudate Dominum» som inneholder 100 kormotet-

ter til alle kirkeårets søndager. Men han har også vært opptatt av å videreføre og fornye kirkemusikkformer av større format. Nevnes kan her det symfoniske oratoriet «Lilja» fra 1987, «Johannespasjonen» fra 1991, «Sinfonia da Requiem» (Symfoni nr. 2) fra 1995 og «St. Hallvards litani» fra 2000.

Kjell Mørk Karlsens stemningsladede verk «*Fantasia Religiosa*» er dedisert til Stig Nilsson og er ett av flere resultater av det nære og inspirerende samarbeidet Nilsson opp gjennom årene har hatt (og fortsatt har) med norske komponister. Hans utøvervirksomhet og sentrale posisjon i norsk musikkliv kombinert med et sterkt ønske om å medvirke til utvidelse av fiolinrepertoaret, har vært av stor betydning i så måte. Mørk Karlsens tonale univers forener en modal tonalitet med vår tids dissonansbehandling. Han har skapt et karakteristisk klangbilde der både arkaiske og moderne virkemidler får en naturlig plass – de lange og reflekterende tankerekken som bygger opp Fantasia'en er typiske for hans fortellende stil og vitner om en komponist med et velsignet naturlig forhold til fraseringskunsten. Klangbildet som oppstår er rikt på former og farger som et rosevindu i en katedral, der de mørke linjene stadig overstråles av varmt lys. Mørket i linjene er nødvendig for å holde lyset samlet, samtidig som det overdådige fargespeilet tilfører mørket sin dimensjonale dybde.

Bjørn Kruse har en god del av sin bakgrunn fra jazz- og samtidsmusikk-miljøene, blant annet som jazzsaxofonist i en årrekke fra 1972. Hans verkliste omfatter nå over 120 opus, og flere er stadig fremført i Norge og utlandet. Den omfatter kor- og kammermusikk, flere solokonsertter og orkesterverk og fire operaer. Selv sier han: «Når jeg hører min musikk i ettertid, hører jeg at den reflekterer impulser fra jazz, moderne klassisk og samtidsmusikk, uten at jeg er bevisst dette i prosessen med å komponere den. Jeg prøver hele tiden å lytte til min innerste stemme og lar uttrykket styres av en blanding av dramaturgisk intuisjon og strukturell kontroll, i et vekselspill mellom livlig gestikk og rolige stemninger. Det er viktig for meg at musikken er på lag med tiden – i et organisk, dynamisk samspill mellom hendelser som vokser ut av, og smelter inn i hverandre, for i neste øyeblikk å slå seg til ro i klanglige tilstander.»

Kruses musikk er alltid sterkt kommuniserende og søker ofte en symboldybde basert på til dels programatiske titler og stor billedrikdom. Verket «*Memento mori*» (Kom i hu at du skal dø) signaliserer en sjelelig apokalypse med talende bilder. Verket ble skrevet i 2004 og inngikk opprinnelig i en ballettforestilling med samme navn. Koreograf Sølvi Edvardsen ønsket med forestillingen å sette fokus på livet - hvor verdifullt det er fra begynnelse til slutt, og at livets egentlige kvalitet ikke bare bygges på personlig erfaring, men også på den arv som føres videre i generasjoner.

Musikken formidler et vibrerende og rystende troverdig bilde – fra den innledende gradvise materialisering av lyd og klang til de emosjonelle følelsesutbrudd senere i verket tas lytterne med på en odysse gjennom livets mange faser i en snorrett unngåelighet – tidvis med en brottsjøs intensitet, stundom stille, stille. Verket er skrevet for og tilegnet Stig Nilsson.

Bjørn Kruse er professor i komposisjon ved Norges Musikkhøgskole og har utgitt flere sentrale musikkteoretiske bøker. Han har vært festspillkomponist ved bl.a. Festspillene i Nord-Norge 1994, Vinterfestspill i Bergstaden 2003 og Risør Kammermusikkfest 2005. Han mottok "Fernseh-opern Preis der Stadt Salzburg" for TV-operaen "Et Sjakkspill" i 1983.

Komponisten og pianisten **Terje Bjørklund** er født og oppvokst i Narvik, men flyttet i 1963 til Oslo for å kunne delta i et større jazzmiljø. Hans musikk bærer preg av et sterkt ønske om å forene samtidsmusikkens nøkternhet med jazzens og den klassiske musikkens skjønnhet og kreative impulsivitet. Verket «*Three Contrasts for 2 violins*» er intet unntak: Her møtes klare, rene klassiske linjer, duse jazzinspirerte klanger og en Bartók-inspirert konsekvens og stringens. Verkets såre og lange melodiske spenn kontrasteres av rytmisk markante motiver i stadig avveksling; slik oppstår en sammensveiset helhet som gjennomsyrer hele komposisjonen. De to fiolinene kommuniserer uavlatelig i en dyptpløyende og elegisk dialog der balansert harmoni er i konstant opposisjon til klanglig friksjon. Det er som om musikken inviterer lytteren hjem til seg, som om publikum får tilbud om å delta i dialogen – en både frapperende og bevegende opplevelse. Dette intense ønsket om direkte kommunikasjon mellom utøvere og tilhørere understrekes ytterligere av det dualistiske spenningsfeltet mellom ulike sjangere: Musikken skaper sitt eget lille univers som både kan tale og lytte på en gang. Verket ble ufrømført av Stig Nilsson og Anders Kjellberg Nilsson i 2007.

Terje Bjørklund har en lang karriere bak seg som utøver og har arbeidet med artister som Jan Garbarek, Frode Thingnæs, Thorgeir Stubø, Egil Kapstad og Karin Krog. Han har også gjort innspillinger sammen med Gunnar A. Berg og Warne Marsh og akkompagnert en rekke amerikanske gjestesolister som Dexter Gordon, Phil Woods, Jimmy Heath, Art Farmer og Johnny Griffin. Han er også en skattet pedagog og har gjort en uvurderlig innsats ved opprettelsen av jazzlinja ved Trøndelag Musikkonservatorium. I 1983 mottok han «Buddy-prisen» for sin virksomhet. Samlealbumet «Distant reports» fra 2001 har rullet å få status som ett av norsk jazz' viktigste dokumenter og inneholder opptak tilbake til 1982.

Since 1977 **Stig Nilsson** has held the position of principal concertmaster of the Oslo Philharmonic Orchestra, and ever since his brilliant début recital in 1972 he has pursued an active performing career in Norway and abroad. As a soloist he has collaborated with conductors such as Mariss Jansons, Esa-Pekka Salonen, Franz Welzer Möst, Paavo Berglund, Manfred Honeck and André Previn.

In 1974 he formed the Oslo Trio together with pianist Jens Harald Bratlie and cellist Aage Kvalbein, a group that has proved to be one of the most successful chamber music ensembles in the history of Norwegian music. The trio embarked on an extensive international career in 1976 after having won prizes in competitions in Helsinki and Munich. Stig Nilsson has participated on numerous recordings and has received several Norwegian Spellemann prizes. In 1985 he was awarded the Norwegian Music Critics' Prize and was nominated Performer of the Year also in 1985 by the Norwegian Society of Composers.

In 1996 the Hardanger Musikkfest was founded on his initiative – an annual musical festival of which he has been artistic director since the start. The festival has grown to become one of Norway's foremost arenas for performers and the performing arts of the highest international standard – largely thanks to Nilsson's determination to bring together composers and performers in a creative community.

Violinist **Anders Kjellberg Nilsson** (b.1983), son of Stig Nilsson, has already made a name for himself as a mature and versatile musician. His early inspiration came from the active string department of the Barratt-Due Music Institute in Oslo, subsequent studies continuing in Berlin and in Stockholm with Ulf Wallin. In 2008 he completes his soloist diploma studies at the Norwegian Academy of Music with Detlef Hahn as his teacher.

Anders Kjellberg Nilsson has performed solo with the majority of Norwegian orchestras, and he is a frequent guest of the nation's chamber music festivals. He is also an accomplished viola player and is regu-

larly engaged to coach and lead various chamber orchestras. Anders Kjellberg Nilsson has won several national and international prizes and in 2007 at the Bergen International Festival he was awarded a place on the Rikskonsertene's INTRO-classical programme for the 2008-09 season.

Stig Nilsson worked very closely with composer **Øistein Sommerfeldt** on his interpretation of "*Sonata Saxifraga*", an atmospheric, four-movement composition honouring the delicate yet enduring mountain plant *Saxifraga cotyledon*. This is, in other words, an authoritative version – from the very source – of a highly programmatic work: we imagine the tiny plant stubbornly clinging to the stony ground of the mountainside, allowing us to partake of its quiet beauty. Øistein Sommerfeldt (1919-1994) was born in Oslo where he studied at the Music Conservatory, graduating in 1947 as a choral conductor. For a short period he studied composition with Fartein Valen, but it was to be studies with Nadia Boulanger in Paris that would inform his development as a composer. He remained nonetheless firmly rooted in Norwegian tradition; folk music had always meant a lot to him, especially religious folk songs. Sommerfeldt's vast output is dominated by songs and piano pieces, a number of which have entered the standard repertoire of Norwegian performers over the years. Examples of such works include "To Hamsun-sanger", "Tre lyriske stemningsbilder", the five sonatinas and the three "Fabel-suitene for klaver". The same goes for many of his works for solo instrument such as "Vårlåter" for solo flute. His love of the human voice is also apparent in chamber works such as "Om kjærlighet" and "From William Blake's Poetry". Two of his most outstanding compositions are "Sinfonia la Betulla" and the evocatively entitled piano sonata "Mot en lengsel" (Towards a longing).

As was the case with many of his composer colleagues Øistein Sommerfeldt was actively involved in other areas of Norway's music life. He was a board member of the Norwegian Society of Composers and Rikskonsertene (the Norwegian Concert Institute). In his capacity as a musicologist and music critic he contributed material for the radio and the press for many years. And, last but not least, mention must be made of his warm, prepossessing nature and his sense of humour, which won him friends and admirers in all walks of Norwegian music life. Øistein Sommerfeldt was awarded the Lindeman Prize in 1991.

Ketil Hvoslef (b.1939) studied organ and viola at the Music Conservatory in Bergen, where he graduated as an organist in 1962. He went on to study composition with Karl-Birger Blomdahl and Ingvar Lidholm

in Stockholm, and with Thomas Ranja and Henri Lazarof in London. From 1963 to 1979 he taught theory and aural at the Bergen conservatory.

Hvoslef made his *début* as a composer in 1964 with his work "Concertino for klaver og orkester". Other works worth mentioning include the tone poem "Mi-Fi-Li", a series of solo concertos for piano, trumpet, double-bass, two for violin, bassoon, two for cello, a double concerto for flute and guitar, a triple concerto for violin, cello and piano, a concerto for saxophone quartet and orchestra, and major works for orchestra such as "Concertino for orkester", "Antigone" and "Il Compleanno" written for the 220th anniversary of the Bergen Philharmonic Orchestra. Important chamber works include "Kvartoni", "Klarinettkvintett", "Sekstett for fløyte og slagverkere", "Serenata per archi" and "Strykekvartett nr 3". Hvoslef's list of works includes several pieces for solo instruments, and music for the stage and for television productions.

The work on this recording bears the laconic title "*Violino solo*", an abstract and beautifully textured study in extremely long lines. From the very first note we are transported on a journey in which elements are in constant restless change and development; the metamorphosis is complete and absolute. It is barely possible to register the ways in which the material undergoes continual change from near-stasis to total movement. The minimalist, almost threateningly dry left-hand pizzicato passages superimposed upon metrical arco-tremolo passages is a characteristic Hvoslef technique, here meeting the long lines of development across time. The work culminates in an inevitable avalanche of desperate cascades of sound before ebbing away with what might be a small sigh of spiritual exhaustion.

Ketil Hvoslef has received the Norwegian Society of Composer's award "Work of the Year" on four occasions: in 1978 for "Konsert for kor og kammerorkester", in 1980 for "Concertino for orkester", in 1985 for "Il Compleanno" and in 1992 for "Serenata per archi". In 1990 he was composer in residence at the Bergen International Festival.

Wolfgang Plagge (b.1960) began playing the piano in earnest at the age of four; at the same time he made his first attempts at composing. At the age of ten he won an international talent competition on English television, and the following year he won "Ungdommens Pianomesterskap" in Oslo, a national competition for young pianists.

In 1972 he made his sensational public *début* as a pianist, performing to an audience which included HM King Olav. Plagge went on to win numerous awards nationally and internationally, including the Forsberg's endowment award in 1979 and the Levin Prize in 1987. He continues to perform all over the world and is a much sought-after chamber musician. He has performed solo with a great number of orchestras and has collaborated with many world-renowned performers. He has recorded CDs for labels including 2L, SIMAX, Crystal and Norske Gram.

Since his first published compositions at the age of twelve, Wolfgang Plagge has developed into a mature, distinctive and many-faceted composer with an increasingly extensive list of works. His output ranges from liturgical music to symphonic works, chamber music and music for solo piano making up the main part. Like his colleague Kjell Mørk Karlsen he has a particular love of ancient European music and a great number of his works have arisen through his research into the early middle ages in Norway.

Wolfgang Plagge's music is performed by individuals, ensembles and orchestras all over the world and his reputation as a composer continues to grow. In 1996 he was "Composer of the Year" with the Trondheim Symphony Orchestra; he received an American ASCAP Award in 2001 and won the chamber choir Vokal Nord's composition competition in 2003.

"*Duels*" for two violins is dedicated to Stig Nilsson. It is a vivacious, humorous take on the violin duet concept in which the two soloists chase each other through a Norwegian-Hungarian musical terrain of folk-inspired motifs. The pieces were written in 2007 as a Norwegian tribute to the Hungarian composer and researcher of folklore Zoltán Kodály in conjunction with the fortieth anniversary of his death. Kodály and Bartók made an invaluable contribution to the cataloguing and utilization of Hungarian folk music – ground-breaking work which, in both quality and quantity, is often compared to the similar work which their colleagues Geirr Tveitt and Eivind Groven carried out in Norway.

Kjell Mørk Karlsen (b.1947) graduated on the organ in 1968 and on the oboe in 1969. He completed his post-graduate course on the recorder in 1972. After a crucial year of study with the Finnish composer Joonas Kokkonen from 1983-84 Mørk Karlsen began to emerge as a symphonist, having produced a number of symphonies and large-scale oratorios. Mention must also be made of his sonatas and string quartets which demonstrate his prevalence for classical form.

In addition to profane music Mørk Karlsen has produced a large number of sacred works for choir, soloists, instruments and organ, such as, for example, the collection "Laudate Dominum" which consists of one hundred motets, for every Sunday of the church year. He has also been involved with continuing and renewing large-scale forms of sacred music in works such as the oratorio "Lilja" (1987), "Johannespasjonen" (1991), "Sinfonia da Requiem" (Symphony No. 2, 1995) and "St Hallvard's litani" (2000).

Kjell Mørk Karlsen's atmospherically charged "*Fantasia Religiosa*" is dedicated to Stig Nilsson and is one of several results of the close and inspiring collaborations Nilsson has had (and still has) with Norwegian composers over the years. His performing career and his position in the music life of Norway combined with his genuine desire to expand the violin repertoire have been instrumental in this respect. Mørk Karlsen's musical universe unites modal tonality with a modern, dissonant idiom. He has succeeded in creating a sound world in which archaic elements and modern techniques have a natural place – the long, reflective passages which build up the *Fantasia* are typical of his narrative style and reveal a composer with a natural gift for the art of phrasing. The emerging sounds are as rich in shapes and colours as a rose window in a cathedral, where dark lines are ever outshone by warm light. The darkness of the contours is necessary to keep the light together, while the abundant play of colours adds dimensional depth to the darkness.

A substantial part of Bjørn Kruse's background comes from jazz and contemporary music; he played jazz saxophone for many years from 1972. His list of works counts over 120 opuses, many of which are performed frequently in Norway and abroad. His music includes choral works, chamber music, solo concertos, works for orchestra and four operas. "When I listen to my own music I hear that it reflects impulses from jazz, modern classical music and contemporary music, without my having been aware of it during the composition process. I try all the time to listen to my innermost voice and allow the music to be informed by a mixture of dramatic intuition and structural control in interplay between lively gestures and calm moods. It is important to me that the music works with time in an organic, dynamic interaction between events that grow out of and into each other, only to settle down in passages of textural stasis," explains Bjørn Kruse.

Kruse's music is always highly communicative, seeking symbolic depths based on partly programmatic titles and vivid imagery. His work "Memento mori" (Remember that you shall die) indicates spiritual apo-

calypse in telling images. The work was written in 2004 as part of a ballet production of the same name. Choreographer Sølvi Edvardsen's idea was to focus on life – how valuable life is from its beginning to its end, and how life's true qualities are not only the result of personal experience, but also the result of what is passed down over the generations.

The music conveys a vibrant and frighteningly credible image – from the introductory gradual materialization of sound and texture to emotional outbursts later on in the work the listener is taken on an odyssey through the many inevitable phases of life – sometimes with the intensity of a heavy sea, sometimes in utter calm. The work was composed for and dedicated to Stig Nilsson.

Bjørn Kruse is professor of composition at the Norwegian Academy of Music and has published several reference works on music theory. He has been composer in residence at festivals including the Festival of North Norway (1994), the Winter Chamber Music Festival in Røros (2003) and the Risør Festival of Chamber Music (2005). In 1983 he was awarded the Fernseh-opern Preis der Stadt Salzburg for his television opera "Et Sjakkspill".

Composer and pianist **Terje Bjørklund** was born and grew up in Narvik, but moved to Oslo in 1963 to join the town's vibrant jazz scene. His music reveals a strong desire to combine the sobriety of contemporary music with the beauty and creative impulsiveness of jazz and classical music. His work "*Three Contrasts for 2 violins*" is no exception: here transparent classical lines are fused with soft, jazz-inspired textures and Bartókian consistency and stringency. The work's sensitive, extended melodic lines are contrasted against rhythmically marked motifs in continuous exchange; thus a fully melded entirety arises which pervades the entire composition. The two violins communicate unceasingly in a deep, elegiac dialogue in which balanced harmony is set against textural friction. It is as if the music were inviting the listener to participate in the dialogue – a striking and moving experience. The composer's intense desire for direct communication between performers and audience is further emphasized by the dualistic tension between different genres: the music generates its own, small universe, capable of speaking and listening at once. The work received its performance by Stig Nilsson and Anders Kjellberg Nilsson in 2007.

Terje Bjørklund can already look back on a long career as a performer, having worked with musicians such as Jan Garbarek, Frode Thingnæs, Thorgeir Stubø, Egil Kapstad and Karin Krog. He has made recordings

with Gunnar A. Berg and Warne Marsh and accompanied a number of American guest soloists including Dexter Gordon, Phil Woods, Jimmy Heath, Art Farmer and Johnny Griffin. Bjørklund is a respected teacher and was instrumental in the establishing of the jazz course at the Trøndelag Music Conservatory. In 1983 he received the Buddy prize. The compilation album "Distant reports" from 2001 has already achieved the status as one of the most important documentations of Norwegian jazz, containing recordings from as far back as 1982.

Recorded at Ullensvang Church
November 2006 and March 2007 by Lindberg Lyd AS

Recording producer **Wolfgang Plagge**
Balance engineer **Hans Peter L'Orange**

Editing **Jørn Simenstad**
SACD-mastering **Hans Peter L'Orange**

Photo "Aurora Borealis" **Trym Bergsmo**
Photo "Stig Nilsson" **Bo Mathisen** / Sessionphotos **Lindberg Lyd AS**
Text **Wolfgang Plagge** / Translation **Andrew Smith**
Graphic design **Morten Lindberg**

Produced with support from Norsk Kulturråd, Fond For Utøvende Kunstnere, Freia-fondet, Norwegian Society of Composers, Norsk Tonekunstnersamfunns Vederlagsfond and Oslo Filharmoniens Venner.

Executive producer **Jørn Simenstad**

2L is the exclusive and registered trade mark
of Lindberg Lyd AS 20©08 [NOMPP0707010] **2L47SACD**
Worldwide distributed by Musikkoperatørene and www.2L.no

This recording was made with DPA microphones, Millennia Media amplifiers and SPHYNX2 converters to a PYRAMIX workstation, all within the DXD-domain. **Digital eXtreme Definition** is a professional audio format that brings "analogue" qualities in 32 bit floating point at 352.8 kHz. With DXD we preserve 11.2896 Mbit/s (4 times the data of DSD). This leaves headroom for editing and balancing before quantizing to DSD. Super Audio CD is the carrier that brings the pure quality to the domestic audience. www.lindberg.no

DXD
Digital eXtreme Definition

Millennia
Music & Media Systems

